

**A mindennapos testnevelés bevezetésének vizsgálata
gyakorlati testnevelők körében**

Mohácsi László

1. Bevezetés

Kutatásom témája „A mindennapos testnevelés bevezetésének vizsgálata a gyakorlati testnevelők körében” egy meglehetősen aktuális, sok mindenkit érintő téma. Azért esett erre a választásom, mert a „2012. évi CXXIV. tv. a nemzeti közoktatásról szóló törvény (Kt.) és a köznevelésről szóló törvény (NKT.) módosítása a mindennapos testnevelést érintő ügyekről” komoly kérdéseket vet fel a diákok, testnevelők, szülők, sportszervezetek, intézményvezetők és igazgatók körében egyaránt. Ez egy európai viszonylatban is nagy jelentőséggel bíró innováció. Kontinensünkön egyedülálló ez a törvény, amely lehetőséget biztosít a tanulók számára a mindennapos iskolai testnevelésre. Kutatásom célja, hogy a mindennapos testnevelés bevezetése során felmerülő kérdéseket gyakorló testnevelő tanároktól megkérdezzem, véleményüket feldolgozzam, és összegezve közöljem az eredményeket annak érdekében, hogy a számomra is szimpatikus törvény a gyakorlatban is tökéletesen működjön és kivitelezhető legyen. Dolgozatom témájának kutatására - aktualitásából fakadóan -, ezelőtt nem irányultak törekvések, de az általam információgyűjtésre felhasznált kérdőívben megjelenő kérdések némelyikével már foglalkoztak korábban. Az iskolánkénti sportlétesítmények számát és az iskolákban dolgozó testnevelők számát Prof. Dr. Szabó Máté kutatta 2011-ben. Az érintett felek mindennapos testnevelés bevezetésével kapcsolatos egyetértését a Magyar Szülők Országos Egyesülete 2012-ben vizsgálta a szülő és a gyerek szempontjából (mszoe.hu, 2012).

1.1 Fogalmak

Először, a kutatás könnyebb értelmezése érdekében le kell tisztázni néhány alapfogalmat. „A **testnevelés** céltudatos, tervszerűen irányított nevelési folyamat, amely sajátos művelődéstartalmával (mozgásos játékok, testgyakorlatok, sportági cselekvésrendszerek és ezekhez tartozó elméleti ismeretek) a mindenoldalúan képzett személyiség kialakítására irányul, előremutatóan meghatározott társadalmi célok alapján” (Báthory, 1985). Sokan egyenlőségjelet tesznek a testnevelés és a sport fogalma közé – helytelenül. Ugyanis a **sport** (ang.a.m. mulatság, játék) „meghatározott szabályok szerint, időtöltésként vagy versenyszerűen folytatott testedzés. Keletkezését tekintve történelmi, mai megjelenését tekintve szilárd társadalmi jelenség, valamennyi társadalmi formában a kultúra része.” (Sportlexikon, 1985). „A sport minden olyan fizikai tevékenység, amely esetenként vagy szervezett formában a fizikai és szellemi erőnlét fejlesztését szolgálja, társadalmi kapcsolatok teremtése, vagy különböző szintű versenyeken eredmények elérése szempontjából” (Az Európai Sport for All Charta, 1997, 2. cikkely). A testnevelőknek meghatározott tanterv szerint kell tanítaniuk. A **tanterv** pedig nem más, mint „pedagógiai

dokumentum, amely a szűkebb vagy tágabb közmegegyezés alapján az iskolai tanítás-tanulást meghatározó értékrendet, cél- követelményrendszert és műveltségi tartalmakat, azok elrendezését írja elő. A tanterv ugyanakkor oktatáspolitikai eszköz, amely az adott társadalom elvárásait tükrözi. Az oktatás, mint rendszer bemeneti, elsősorban tartalmi szabályozásának eszköze, amely minden esetben a kívánt szintű egységesség megteremtését is szolgálja”. (KOTSCHY B. 1998): „A szillabus- típusú tantervek a tanítás anyagát vázlatosan osztják be, tantárgyakra, évekre és osztályokra bontják, egyúttal rögzítik azt, mely tananyag mennyi idő alatt végezhető el, hetente hány tanóra fordítandó rá” (BÁRDOSSY I. 1998.).

1.2 Történeti áttekintés

Magyarországon 1777-től 1950-ig szillabus tanterv volt jelen. A 18. században a testnevelés jelenléte az oktatásban rendkívül csekély volt. Ezt felismerte Mária Terézia (1740-1780) is, és - többek között emiatt is - megalkotott egy átfogó közoktatási törvényt, „*Ratio Educationis totiusque Rei Literariae per Regnum Hungariae et Provincias eidem adnexas. Tomus I. Vindobonae. Typis Joan. Thom. Nob. de Trattnern. MDCCLXXVII.* ” néven, röviden: a Ratio Educationis-t (1777). Ebben a törvényben az állam az általános tankötelezettség és az iskolarendszer felosztása mellett kijelentette, hogy gondoskodik a gyermekek egészségéről, munkára neveli őket. Mindezt állami fennhatóság alatt, ugyanis az egyházi iskolákat is államosította. Ezt később I. Ferenc módosította (1806), de ennek nem volt közvetlen hatása az iskolai testnevelésre. Ezek a törvények testnevelés alatt leginkább a munkát, katonáskodást értették, konkrét iskolai testnevelés nem szerepelt a tantervben. Ezután Eötvös 1867-ben kiadta a középiskolák szervezetére vonatkozó rendeletét. Ebben előírta: „... *a gimnáziumok osztályaiban a testgyakorlás, a tornászat minden tanulóra kötelező, és pedig a tanév egész folyamata alatt alkalmaztassék...*” (Kun L. 1982. 161.p.). „Az 1883. augusztus 23-án elfogadott XXX. tc. meghatározta az egységes képzési célt és a minimális követelményszinteket, intézkedett a tanárok képesítését meghatározó követelményekről, valamint a testnevelést felvette a középiskolai rendszeres tantárgyak közé.” (Gyetvai- Kecskeméti-Szatmári, 2008). Ezt követően kisebb módosításokkal 1892-ben rendelkezett a magyar kormány a középiskolák tornaterem ellátásáról, továbbá az 1899-es törvénymódosítás előírja, hogy minden iskolában legalább 200 négyzetméter játékteret kell biztosítani. Ezután megalakult a Testnevelési Főiskola 1925-ben (1989-től: Testnevelési Egyetem). **Az 1978-as általános és középiskolai nevelés- oktatás tervei** „*összegezéséként* elmondhatjuk, hogy az 1978-as tantervek a centralizált tanterv sajátosságai mellett „engedményeket” is tett, elsősorban a választhatóság beépítésével. Pozitívumaként megemlíthetjük, hogy ugyan a hagyományos tartalmi keretek között, de igyekezett a tantárgy műveltségi tartalmainak igényességével a testnevelés, (test) kultúra közvetítő szerepét

hangsúlyozni. Hibái -az uniformizálásra törekvés, és ebből adódóan a helyi sajátosságok figyelmen kívül hagyása- a tantervi típus sajátosságaiból származnak. Az 1978-as tanterv heti három testnevelés órára készült (tanévenként évi 96 tanóra).” (Rétsági,2004) Az 1993. évi Köznevelési törvény 1995-ös módosítása alapján került elfogadásra a NAT, amit az 1998/99-es tanévben vezettek be, felmenő rendszerben. **Az 1995-ös Nemzeti Alap Tantervben** lefektetik a sport és testnevelés általános célját, miszerint: „...az életigenlő, az egészséget kiemelt helyen kezelő személyiség fejlesztése. A cél értelmezését megkönnyíti a kívánt személyiséget jellemző magatartásjegyek felsorolása: ismerik motorikus képességeiket, azok fejlesztésének, fenntartásának módját; ismerik és igénylik a mozgásos játék, versengés örömeit; felismerik a testnevelés és sport egészségügyi, prevenciós szerepét és értékeit; és a rendszeres fizikai aktivitás életmódjuk részévé válik. A meghatározott képességek és készségek, valamint a pozitív hozzáállás kialakítása a testneveléshez és a sporthoz a testnevelő tanár legfontosabb feladatait képezik ” (Rétsági,2004). „A tanterv évfolyamokra lebontva határozza meg a testnevelés fő témaköreit, de mivel ez a tanterv a „decentralizált oktatásirányítás eszköze...”, ezért „...lehetővé teszi, hogy az iskolák oktatómunkájuk 30-50 %-át szabadon tervezhessék” (Rétsági,2004). Az Európai Unióhoz való csatlakozás egyik fő szempontja volt a köznevelés megreformálása, ami során megalkották a **2003-as NAT**-ot. A teljesítményszintek nem magasak, mindenki számára teljesíthetőek, mivel az iskolai testnevelés a sport megszerettetésére irányul, nem a gyerekek kedvét akarja elvenni a testmozgástól. A tanterv alapul szolgál, azonban az oktatás anyaga és annak felhasználási módszerei teljes mértékben a helyi tantervek döntésétől függ. Természetesen alapokat, célokat és követelményeket lefektetnek. Ezek a következők: „a pszicho motoros képességek és készségek fejlesztése; az általános és speciális mozgáskultúra megismertetése és elsajátíttatása; a szervezet edzettségi szintjének emelése, az élet és munkanehezségek elviselésére történő felkészítés” (NAT 2003). „A helyi tantervbe be kell építeni a mindennapi testedzés céljait szolgáló foglalkozásokat, az iskolai sportkör foglalkozásait” (NAT 2003). „Az alaptanterv a műveltségi területek óraszámait százalékosan adja meg, a végső arányokat a tantestületek alakítják ki. Ennek következtében az eddig kötelező heti 3 óra 2 és 3 testnevelés óra között mozog” (Rétsági,2004). **A 2007-es NAT** leginkább oktatásszervezési és szabályozási pontokban módosította a 2003-as NAT-ot. Egyben leszögezték, hogy a NAT felülvizsgálata nem 3, hanem 5 évenként esedékes, ezért most, 2012-ben újabb változtatásokat eszközöltek. **2012-es NAT** egyik legfontosabb paragrafusa a **97. § (6)**. Ami szerint „a mindennapos testnevelést az iskolai nevelés-oktatás első, ötödik, kilencedik évfolyamán 2012. szeptember 1-jétől kezdődően felmenő rendszerben kell megszervezni. Ezeken az évfolyamokon alkalmazott helyi tantervbe legalább heti öt testnevelés órát kell beépíteni. **A többlet testnevelési órákkal a Kt. 52. § (3) bekezdésében meghatározott tanulói kötelező tanórai foglalkozások száma megnövelhető.** A többi évfolyamon a köznevelésről szóló

1993. évi LXXIX. törvény szerinti mindennapos testmozgást kell kifutó rendszerben kell megszervezni” (NAT 2012).

1.3 Tények, hipotézisek

A történeti áttekintésből könnyen juthatunk arra a következtetésre, hogy a 18. századtól kezdve Magyarországon is elkezdtek az iskolai testnevelés és az iskolai keretek közötti sport népszerűsítését. Ezekben a törvényekben a testnevelést különböző célokra használták. Idővel teret hódított a testnevelés a tantervekben, és az idén hatályba lépett törvény egy újabb bizonyítéka annak, hogy Magyarországot „meg akarja mozgatni” a kormány. Magyarország jelentősen el van maradva a mindennapos mozgás tekintetében az Európai átlagtól. Az Euro barométer 2010-es, 27 ezer uniós polgárt felölelő felmérése szerint. „A magyar felnőtteknek alig 5 százaléka mozog hetente legalább ötször”, (mno.hu, 2012) ami problémás, és számos, elsősorban egészségügyi gondot eredményez. A 2012-es NAT-ban leírt felmenő rendszer alapján még 3 év kell ahhoz, hogy egy oktatási intézmény minden évfolyama, tagozata és osztálya részt vegyen a mindennapos testnevelésben. Ennek érdekében jelentős összeget kellene a magyar közoktatásba fektetni. Elsősorban új eszközökre illetve tornatermekre lenne szükség, valamint a minőségi oktatás megbecsülésének jeleként elengedhetetlen lenne a pedagógusok bérének emelése. A közigazgatásban 2008 óta történt változások (pl.: fizetésemelés hiánya, létszámcsökkentések.) miatt a tanárok és tanítók elégedetlenek, és magasabb társadalmi és anyagi megbecsülésre vágnak. Az óraszámok emelkedésével arányosan a pedagógusok elégedetlensége is nőni fog. Figyelembe véve azt a tényt, hogy az iskolákban több száz tanuló fog testnevelés órákra járni, és a pedagógusok munkaideje-és létszáma meghatározott, szükségessé válik a jelenlegi pedagóguslétszám növelése. Ez elengedhetlenné teszi újabb testnevelők képzését. A kormány biztosít egy ingyenes, úgynevezett „Gyorstalpaló tanfolyam”-ot az alsó tagozatos tanítók számára. **Első hipotézisem** szerint ez helytelen döntés. Egy testnevelő képzés 3+2 évet vesz igénybe, és ezt a tudásanyagot egy féléves vagy akár egy éves átképzés során elvárható szinten átadni képtelenség. Továbbá nagy hangsúlyt kell fektetni arra, hogy a gyerekeket minél fiatalabb korukban a sportra és egészséges életmódra neveljük, amihez viszont elengedhetetlen feltétel az elhivatott és jól képzett szakember. Személyes tapasztalatom, hogy csekély az olyan testnevelők száma, akik diplomaszerezésük után elhivatottságukból pályájukon maradnak, azonban akik ezt teszik, bármennyire is céltudatosak, felkészületlenül néznek szembe az eléjük táruló akadályokkal. Szakmai gyakorlat híján a kezdetekben csak az egyetemen vagy főiskolán szerzett tapasztalataikat hasznosíthatják. **Második hipotézisem szerint** - éppen ezért - növelni kéne a szakmai gyakorlatok számát diplomaszerezés előtt a felkészületlenség elkerülése végett. A testnevelési főiskolákra, egyetemekre való bejutás és a

diploma megszerzésének feltételeit nehezíteni kellene azért, hogy tényleg csak a legjobbak, leghivatottabbak kerülhessenek be és kaphassák kézhez a diplomájukat. **Harmadik hipotézisem szerint** viszont, az oktatási rendszerünk még nincs felkészülve erre a nagy változásra, ugyanis országszerte hiányosságok mutatkoznak tornatermekből, tornaudvarokból és megfelelő eszközökből. A magyarországi iskolák száma 4645, melyből 3852 általános iskola, 504 gimnázium, 626 szakközépiskola, 450 szakmunkásképző, ill. szakiskola (bocs.hu 1998) viszont 2011-ben a tornatermek száma 3564 volt (Szabó, 2011). Ez azt jelenti, hogy több mint 1000 iskola nem rendelkezik tornateremmel, vagy több intézmény osztozik egy tornatermen. Ez utóbbi még egy ideig kivitelezhető, de később már lehetetlen lesz bezsúfolni ennyi gyereket egy tornaterembe. Ez az elkövetkező években komoly nehézségeket fog eredményezni az intézményeknek, 3 év múlva pedig várhatóan elkerülhetetlen komplikációkat fog okozni, pl.: a tornatermek beosztása során. „A 14-16 éves diákok egy ötöde dohányzik, tudatosan fogyaszt alkoholt, és életkoruk növekedésével egyenesen arányos annak a mértéke, hogy mennyire tartják elfogadottnak az élvezeti szerek használatát”(MTI, 2012.) **Negyedik hipotézisem** szerint a dohányzás, alkohol és drogfogyasztás nagy mértékben vissza fog szorulni a mindennapos testnevelés bevezetése által. Ez azzal magyarázható, hogy a fiatalok sportra való nevelése során a káros szenvedélyeknek való ellentmondás is életük részévé válik. Azonban ez nem gátolja meg a diákokat a rebellis, pubertás korú lázadásukban, amikor pusztán a normák elleni küzdelmük eredményeként próbálják ki ezeket az élvezeti cikkeket.

2. Anyag és módszerek

Általam készített kérdőívem adatait 20 fő online, 60 fő pedig személyes úton juttatta vissza hozzám. Először egy pilot study-t végeztem. Összegyűjtöttem gyakorlati testnevelők, testnevelő szakos hallgatók, és laikusok véleményét, kérdéseit és ezeket összevettem az elméleti háttér ismeretében bennem felmerülő kérdésekkel, és így összegezve 68 kérdést kaptam. Ezt később leszűkítettem a legtöbbször említett kérdésekre, így egy 47 kérdésből álló kérdőívet tudtam alkotni. Ezután több e-mail címre elküldtem a kérdőívet, és több városban is személyesen elvittem a testnevelőknek az iskolákba. A kérdőíveket frissen diplomázott, frissen elhelyezkedett, valamint régen a szakmában dolgozó, tapasztalt testnevelő tanárokkal töltöttem ki a Dél-alföldi régión belül Csongrád és Békés megyében. Kérdőívemben nyitott és zárt kérdések egyaránt váltakoztak. Az adatok egy részét az IBM SPSS Statistics 20 programmal elemeztem, a másik részét, amelyben a kifejtős kérdések kaptak helyet, azt pedig kvalitatív módszerrel analizáltam. A kitöltők száma N=80, átlagéletkoruk 44,76 év (SD=9,90). A mintámat 38 férfi és 42 nő alkotta (1. ábra). A megkérdezettek 43,8%-a Szegeden, 21,3%-a Budapesten, 16,3%-a Pécsen, 6,3%-a Egerben és 12,5%-a Egyéb helyen végzett

(2. ábra). Átlagosan 19,69 éve dolgoznak a szakmában (SD= 10,46).

3. Eredmények

Habár a megkérdezett testnevelők 33,8%-a egyáltalán nem tartja megfelelően átgondoltnak, kidolgozottnak a törvényt, 65%-uk mégis teljes mértékben egyetért a mindennapos testnevelés bevezetésével. A megkérdezettek 36,3 % szerint kis mértékben kihat majd a mindennapos testnevelés a magyar sportélet és élsport eredményességére, míg 20% szerint egyáltalán nem lesz emiatt semmiféle változás. Kutatásom alanyainak 8,8%-a szerint elegendő sportlétesítmény és eszköz áll rendelkezésre, míg 91,2%-uk egyáltalán nem tartja elegendőnek a sportlétesítmények és sporteszközök számát (3. ábra). Az órarend összeállításával kapcsolatban komoly gondokkal küzdenek már most is, és baljós tekintettel néznek a közeljövőbe. Páros mintás t-próbás elemzés után állítom, hogy akik szerint van elegendő sportlétesítmény, azok átlagosan csak kis mértékben tartják szükségesnek az elméleti órák bevezetését létesítményhiány fennállása esetén. Ezzel szemben, akik szerint kevés a tornaterem, ők átlagosan meglehetősen szükségszerűnek tartják az ilyenfajta órákat. Egy másik páros mintás t-próba alapján a megkérdezett férfiak átlagosan jobban előtérbe helyezik az újfajta sportok kipróbáltatását, tanrendbe illesztését, mint ellenkező nemű kollégáik. Ezek a sportok első sorban a falmászás, floorball, görkorcsolya, korcsolya, lovaglás, íjászat, úszás, tollaslabda, asztalitenisz, vízilabda, aerobic, nordic walking, spinning, trx, bootcamp, kangoo, kettlebell, küzdősportok, extrém sportok, kerékpár, ugrókötel, teke, sárkányhajó, de más extrém-, és rekreációs sporttevékenységek is szóba kerülhetnek. Itt elsődleges szempont az, hogy ne kelljen hozzá jelentős anyagi befektetés, valamint kevésbé legyen balesetveszélyes. Alanyaim 56,3 %-a úgy véli, hogy kis mértékben vissza fog szorulni a dohányzás, alkohol, drog használata a mindennapos testnevelés bevezetése után. Jelentős, 30% viszont azt gondolja, hogy egyáltalán nem fog megváltozni ez a szám. A válaszadók 73,8%-a teljes mértékben ellenzi a tanítók „gyorstalpalóját”. Ennek oka, hogy úgy vélik, az általuk sok év alatt megszerzett szakmai tudás nem adható át pár hónapos átképzéssel a tanítóknak. A gyerekek alsó tagozatban a legfogékonyabbak, fontos a helyes szakmai képzésük és nevelésük, annak érdekében, hogy a későbbiekben könnyebb legyen velük foglalkozni, és megismertessék velük a sport és a testnevelés szeretetét. Szintén fontos a megfelelő szakmai alapképzettség kialakítása ebben a korban. A testnevelők 20%-a csak kis mértékben tartja megfelelőnek a tanítók átképzését. A megkérdezettek véleménye megoszlik abban a kérdésben, hogyan fog változni a felmentések száma a testnevelés órákról. 32,5%-uk szerint nőni fog, 36,3%-uk szerint csökkenni fog, 31,3%-uk szerint pedig változatlan marad a felmentések száma (4. ábra). Bár az eredmények kis mértékben térnek el egymástól, mégis legtöbbjük szerint a kezdeti növekedés után csökkenni fog a felmentések száma. Ezt azzal indokolják, hogy a felmenő

rendszerben a gyerekeket a sport és testnevelés szeretetére nevelik, mivel heti 5 testnevelés óra meglehetősen változatos, ezért a gyerekek élvezettel fognak testnevelés órákra járni. Akik eddig is felmentettek voltak, ők változatlanul a szülő és/vagy a házi orvos hozzájárulásával felmentéshez fognak jutni. Egy másik lehetőség a versenyengedély és egyesületi igazolás beszerzése. A tartós felmentetteket gyógytestnevelés órákra küldik, amit ezen túl még komolyabban vesznek, mint eddig. Ez által szükség lesz több gyógytestnevelő tanárra, vagy a testnevelők átképzésére. A felmentetteket kötelezni kell az órán való részvételre, hogyha pl.: lábsérülése van, akkor felsőtestre tud edzeni. Ez az eljárás nyilvánvalóan nem alkalmazható egy pl.: fejfájással vagy köhögéssel küzdő tanuló esetében, mivel nagy a veszélye annak, hogy az állapota tovább romlik egy tanóra után, így a felelősség a testnevelőt terheli, és ezekben az esetekben a szülők be is perelhetik a tanárt. Ezt a legtöbb testnevelő megpróbálja elkerülni, ezért inkább hagyják a gyerekeknek, hogy ne vegyenek részt az órán. Az első kifejtős kérdésre (*Az elmúlt 2 hónap alatt milyen problémák jelentek meg?*) a legtöbben a terem,- és eszközhiány választ adták. Sok helyen ez óriási problémát jelent, hiszen egy 1000 fős középiskolában az egy évfolyamra eső diákok száma nagyjából 200-250 fő. A tanárok vészjósló válaszaiból azt a következtetést vontam le, hogy 2-3 év múlva, amikor mindenkinek kötelező lesz a testnevelés óra, elképzelhetetlennek tartják a mindennapos testnevelés kivitelezését, nem beszélve a téli időszakban megtartásra kerülő órákról. Ez többségük szerint a kormány közbeavatkozásával és pályázatok kiírásával tompítható, sőt elkerülhető lenne. Ezen kívül nagyon sok helyen a bejárások óralátogatási hanyagsága is probléma, mert a 8-9. órákban tartandó délutáni kötelező foglalkozásokon kis létszámban vannak jelen az ingázók. Ez természetesen hiányzásként számolandó fel, és később a szülőket is értesítik az iskolák erről. Sajnos ez a hirtelen szemléletváltás nehezen megy, mert nehezen fogadják el a diákok és a szülők egyaránt, hogy a délutáni foglalkozások kötelezőek. Nagyon sokan így késő délután érnek haza az iskolából, ahol szintén tanulniuk kell a következő napi számonkérésekre. Ez megterhelő számukra, de a tanárok többsége szerint ez heti 1-2 alkalommal kibírható. Ezek a diákok nagyon sokszor orvosi igazolással vagy egyéb egyesületi okmánnyal igazolják a délutáni óráról való hiányzásukat. Még olyanok is, akikről a tanár is tudja, hogy egyáltalán nem sportolnak semmit. Van, ahol dupla órákat tartanak, mert másként nem fér bele az órarendbe illetve a terembeosztásba a testnevelés óra, így végül érdemben nem valósul meg a mindennapos testnevelés. A gyerekek a rendszeres testmozgást viszonylag hamar megszokták, ugyanis egy gyereknek nagy mozgásigénye van. Azonban néhány helyen előfordult, hogy nem bírták ezt a hirtelen terhelést, mert az alsó tagozatból megalapozatlan fizikai feltételekkel érkeztek. Kisebb településeken tömegsport keretében tartják meg a testnevelés órákat. Itt közös játékról beszélünk, amit a gyerekek nagyon élveznek. Ezeken a településeken csak néhány sportegyesület működik, ahol tagdíjat is kellene fizetni, amit sok család nem engedhet meg magának. Ezeknek a gyerekeknek kimondottan hasznos a délutáni foglalkozások megtartása. A

törvény „mindennapos testmozgás” címen írja elő a foglalkozásokat, ezért néhány iskola a testnevelés órák helyett néptáncot és társastáncot tart. Ez a mindennapos testmozgás definícióját kimeríti, viszont a testnevelők egyáltalán nem értenek ezzel egyet. Elmondásuk szerint a diákok sem élvezik ezeket az órákat annyira, mint egy játékos testnevelés órát. Következő nyílt kérdésemre (*Ön min változtatna a mostani testnevelő képzésen?*) a régebben végzett tanárok nem tudtak válaszolni, hiszen nincs rálátásuk a mostani képzésre, mert ők még más oktatási rendszerben tanultak. Azonban a választ adó tanárok nagy része abban egyetértett, hogy sokkal több gyakorlati órára lenne szükség. Ezáltal a pszichológiai-pedagógiai eszközöket a gyakorlatban is jobban megtanulhatnák, és könnyebben tudnák alkalmazni ezeket.

4. Összefoglalás

Témaválasztásom személyes okokból és tanulmányaimból adódóan, szakmai indíttatások miatt esett a mindennapos testnevelés kutatására. Áttekintettem a testnevelés tantárgy fejlődését a magyar oktatásban 1777 óta. A hipotéziseim közül 3 beigazolódott, 1 nem. Kutatásaim alátámasztották az **első hipotézisemet**, melyben azt állítom, hogy a testnevelők a tanítók „gyorstalpalóját” egyáltalán nem tartják jó ötletnek. Szintén megerősítést kapott a **második hipotézisem**, miszerint növelni kellene a gyakorlati órák számát a testnevelői diploma kézhez vétele előtt. **Harmadik hipotézisem** is alátámasztást nyert, mivel a testnevelők szerint sincs elegendő sportlétesítmény a mindennapos testnevelés kivitelezéséhez. A **negyedik hipotézisemmel** a tanárok nagy része nem értett egyet, mert az ő véleményük szerint egyáltalán nem, vagy csak kis mértékben fog visszaszorulni a dohányzás, alkohol és drog fogyasztása. Véleményem szerint ahhoz, hogy a diákok teljes odaadással, motiváltan vegyenek részt az órákon, a tanár, a szülő és a média kooperációja szükséges. Összességében a törvényt mindenki támogatja, annak ellenére is, hogy még számos megoldatlan és megválaszolatlan probléma merült fel. Remélhetőleg kutatásom elindít egy olyan folyamatot, amely elősegíti, hogy a mindennapos testnevelés ne csak egy törvényben leírt, utópisztikus próbálkozás legyen sok-sok hibával, hanem egy teljes mértékben működőképes, kivitelezhető törvény. Ez a jövő generációit egészségesebbé és sportszeretőbbé tenné, valamint a testnevelő tanároknak és a testnevelés tantárgynak megnövelné a társadalmi megbecsültségét.

5. Irodalomjegyzék

Báthori Béla: A testnevelés elmélete és módszertana. Sport, Budapest, 1985

Bárdossy Ildikó: Magyar Pedagógia 1998/3. Magyar Tudományos Akadémia Pedagógiai Bizottsága
Európai Sport for All Charta, 1997, 2. cikkely

Gyetvai György - Kecskemétiné Petri Adrien – Szatmári Zoltán: Testkultúra- elméleti és kutatás-
módszertani alapismeretek , 2008 Szegedi Egyetemi Kiadó, Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó

Kotschy Beáta: Didaktika 1998, Nemzeti Tankönyvkiadó

Közoktatási Információs Iroda (KIR) Közoktatás-statisztikai adatgyűjtése alapján Prof Dr. Szabó
Máté

Nemzeti Alaptanterv (2003)

Nemzeti Alaptanterv (2007)

Nemzeti Alaptanterv (2012)

Rétsági Erzsébet (2004): A testnevelés tantárgypedagógiája. Dialóg Campus Kiadó, Budapest- Pécs.

Sportlexikon (főszerkesztő.: Nádori László) Sport, Budapest, 1985

Prof Dr Szabó Máté: Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának Jelentése az AJB 1942/2011.
számú ügyben (2011) Letöltve: 2012 november

Vass Vilmos (2003): A Nemzeti Alaptanterv felülvizsgálata

Internetes Hivatkozások:

<http://www.mszo.hu/index.php?oldal=hirek.php&id=132> Keszei Sándor (2012) Letöltve: 2012
november

<http://www.webbeteg.hu/cikkek/szenvedelybetegseg/5486/cigaretta-alkohol-drog-es-fiatalok> MTI,
(2009) Letöltve: 2011

<http://bocs.hu/kornev/felmer97.htm> Dr. Döry István, Környezeti Nevelési Hálózat (1998) Letöltve:
2012

[http://www.bruxinfo.hu/cikk/20100401-a-magyarok-mindossze-5-szazaleka-sportol-
rendszeresen.html](http://www.bruxinfo.hu/cikk/20100401-a-magyarok-mindossze-5-szazaleka-sportol-rendszeresen.html) Brüsszel, 2010, Euro barométer Letöltve: 2012 november